

⊖. ⊖. ⊖.

πρόσωπον!

Urgere ante lucem, SOL ISTE QUI ERAT Philosophorum Aristoteles jubet in *Oeconomicis* Lib. I. c. 6. Τῆτο γὰρ, inquit, καὶ πρὸς ὑγίειαν καὶ οἰκοομίαν καὶ φιλοσοφίαν χρήσιμον. Ultimò autem, juxta verborum ordinem, secundum dignitatem primò consistunt locò Philosophiæ studia, ad quæ *Aurora* nos excitare debet. Reliqua enim, quæ manè confeceris, circa meridiem aut vesperam perire possunt; hæc verò, uti est apud *Plinium Epist. lib. I. 3.* si semel tua feceris, æternùm erunt. Proindè ego quoque Musis meis indies faventi *Auroræ* hanc gratiam habere volui, debui, ejus ut non minùs umbram inhabitare, quam rudi penicillo ipsius purpuream depingere faciem, decreverim. *Aurora* diei initium est & lucem magis effingere quàm attingere valet: Hæc etiam studiorum meorum ἀκροθίνια, & quasi *Aurora* sunt, quibus si non perfectis, tamen ab ingenio profectis, quod discendi cupidum est, Lector benevolus favebit. Sit itaque

Quod DEUS benè vertat!

τὸ τί ἦν εἶναι.

Aurora est prima pars diei, quâ ob lumen solis ab exhalatione refractum lux dubia cernitur in Oriente, in diei augmentum & ornamentum Universi.

Διάθεσις

I.

Συλλήβδην.

1. *Aurora* & Etymologia Latina quadruplex. §. 2. *Græca*

A 2

una.